

Dorobek, Franciszek

1954-1974 : XX lat Szkoły Medycznej w Płocku

Notatki Płockie 19/5-79, 39-45

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1954 – 1974

XX lat Szkoły Medycznej w Płocku

I

Obchody XX-lecia Szkoły Medycznej w Płocku miały w długich i ciekawych dziejach oświaty w Płocku i na Mazowszu wymiar szczególny. Szczególnie tego faktu określiło szeregi przesłanek o ważkiej społecznie i historycznie roli. Zorganizowanie w 1954 roku Państwowej Szkoły Pielęgniarstwa w Płocku było w skali miasta i województwa działaniem pionierskim. Bardzo nieliczne zresztą przykłady funkcjonowania szkół dla średniego personelu medycznego w kraju, znajdowały się poza zasięgiem doświadczeń pracowników służby zdrowia województwa warszawskiego i miasta Płocka.

Szkoła płocka nie nawiązywała do żadnych tradycji jakiegokolwiek instytucji kształcenia pielęgniarek. Tradycję tę zapoczątkowała sama i sama ją stworzyła.

Podjęty w 1954 roku proces kształcenia pielęgniarek na Mazowszu, Kurpiach i Podlasiu dał początek systematycznemu kształtowaniu się zjawisk o niebagatelnym społecznie znaczeniu. Należały względnie jeszcze przynależą do nich: całkowita laicyzacja zawodu odpowiadająca publicznemu, a więc państwowemu charakterowi instytucji służby zdrowia; wyrównywanie tragicznej dysproporcji między zatrudnionymi w służbie zdrowia pielęgniarkami o pełnych i niepełnych kwalifikacjach; wprowadzenie w oparciu o studia pomaturalne specjalizacji w kształceniu odpowiadającej zwiększającej się specjalizacji we współczesnej medycynie; wyjście na przeciw procesom industrializacyjnym i urbanizacyjnym województwa i miasta oraz stworzenie przykładu socjologicznego mobilizatora dla rozwoju szkolnictwa medycznego w województwie warszawskim.

Ponad wszelką wątpliwość, rok 1954 — data założenia pierwszej na Mazowszu, Kurpiach i Podlasiu i pierwszej w Płocku Szkoły Medycznej, wejdzie w zbiorową pamięć historii społeczności miasta i regionu, jak weszła w historię data powstania w 1906 r. Polskiego Gimnazjum, obecnego Liceum im. Władysława Jagiełły, w którego gościnnych murach znalazła pomieszczenie Państwowa Szkoła Pielęgniarstwa.

II

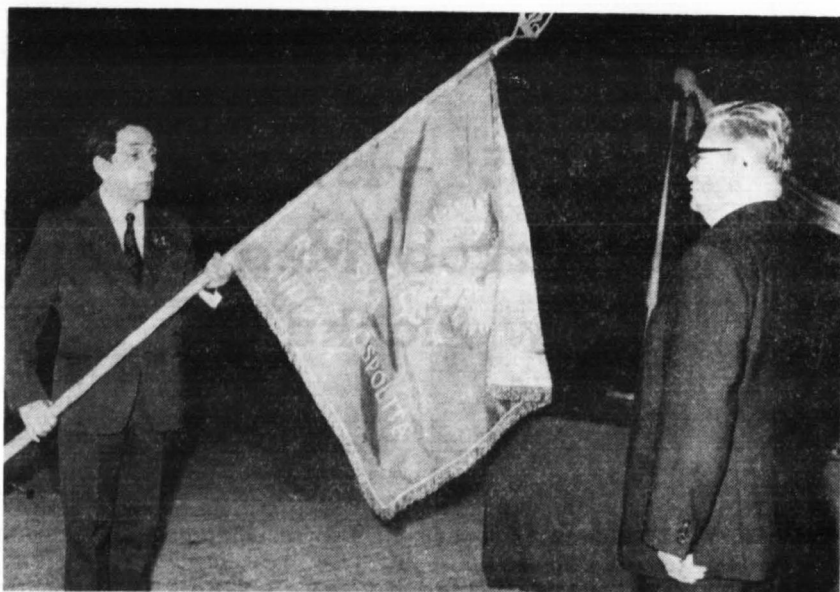
Uroczystość XX-lecia Szkoły Medycznej w Płocku odbyła się w sobotę 26 października 1974 roku. Zintegrowała w sobie szereg elementów o historycznym dla instytucji znaczeniu. Należały do nich: wręczenie ufundowanego przez Zakład Opiekuńczy sztandaru; przyznanie Szkole Złotej Odznaki „Za Zasługi dla Województwa Warszawskiego” i nadanie Szkole imienia prof. dr. Marcina Kacprzaka. Uroczystość odbywała się w sali Teatru Płockiego i w Szkole.

Z uwagi na niepowtarzalny charakter tej znaczącej dla miasta i regionu uroczystości, celem utrwalenia jej zdarzeń w pamięci obecnego i przyszłych pokoleń, warto odnotować jej przebieg.

Uroczystość rozpoczęła się odśpiewaniem hymnu narodowego przez uczennice i słuchaczki Zespołu Szkół Medycznych. Następnie głos zabrał Dyrektor Szkoły — JAN PRZY-SZLAK, mówiąc:

„W dziejach płockiej oświaty i szkolnictwa medycznego w województwie warszawskim znamienym był dzień 1 września 1954 roku, dzień rozpoczęcia zajęć w pierwszej klasie Państwowej Trzyletniej Szkoły Pielęgniarstwa. Powstanie tej Szkoły zrodziła potrzeba społeczna, zrodziła inicjatywa i ambicja środowiska. Powstała w roku X-lecia Polski Ludowej, gdy na polach podkrakowskich, potężniała Nowa Huta — wielki znak naszych czasów. Początki Szkoły były skromne. 1 września 1954 roku w murach płockiej „Jagiellonki” rozpoczęło naukę sto uczennic, ale gdy Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów 5 stycznia 1959 roku podejmował decyzję o lokalizacji pod Płockiem na polach Białej Nowej Kombinaturochemicznego, pierwsze 102 absolwentki Trzyletniej Państwowej Szkoły Pielęgniarstwa pracowały już w placówkach przezwane płockiej Służby Zdrowia, a w lipcu tegoż samego roku wydano pierwsze dyplomy absolwentkom Państwowej Szkoły Pielęgniarstwa dla maturzystek.

Wielka budowa Kombinaturochemicznego, zmieniająca bieg tysiącletnich dziejów Płocka, zastała Szkołę w pełni rozwoju. Szkoła nasza przeszła różne formy organizacyjne.

Dyrektor Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych mgr Stanisław Lesner przekazuje ufundowany przez przedsiębiorstwo sztandar dyrektorowi Zespołu Szkół Medycznych Janowi Przyszlakowi

W ciągu XX-letniej działalności wydała 1200 dyplomów pielęgniarzkich i techników analityki. Płocka Szkoła Medyczna wydatnie przyczyniła się do laicyzacji w naszym województwie zawodu pielęgniarzkiego. Mówiąc o osiągnięciach w trosce o ludzkie zdrowie w trzydziestolecie naszej ludowej ojczyzny, możemy być dumni z części naszego wkładu w to wielkie dzieło. Praca naszych wychowanków jest pozytywnie oceniana przez placówki służby zdrowia, czego dowodem jest fakt, że duża część spośród nich, zajmuje dziś kierownicze stanowiska w Płocku i w naszym województwie.

Obecnie Szkoła wchodzi w następne dziesięciolecie w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku względem narodu i miasta, względem ludzi pracujących ofiarnie dla naszej pięknej, socjalistycznej ojczyzny. W tym tak uroczystym dniu XX-lecia Szkoły Medycznej mam zaszczyt powitać dostojnych gości, w osobach:

Towarzysza KAZIMIERZA JANIKA — Członka Egzekutywy WKW PZPR, I Sekretarza KMIP PZPR i Przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej w Płocku,

Towarzysza WACŁAWA KLISZCZA — Dyrektora Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego.

Towarzysza EUGENIUSZA WÓJCIKA — przedstawiciela Wydziału Administracyjnego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Towarzysza ALEKSANDRA CHEŁSTOWSKIEGO — Wiceprezidenta m. Płocka.

Towarzyszkę JANINĘ STANOWSKĄ — Przewodniczącą Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego.

W imieniu Rady Pedagogicznej i własnym serdecznie witam miłych gości.

Uprzejmie proszę Zastępcę Dyrektora mgr Wandę Sokółowską o prowadzenie dzisiejszej uroczystości”.

Następnie odbył się akt wręczenia Szkole sztandaru.

Dyrektor Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych — mgr STANISŁAW LESNER, odczytał Uchwałę Konferencji Samorządu Robotniczego następującej treści:

„UCHWAŁA KONFERENCJI SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO PŁOCKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA ROBÓT MOSTOWYCH Z DNIA 10 KWIETNIA 1974 ROKU.

1. Płockie Przedsiębiorstwo Robót Mostowych postanawia objąć funkcję Zakładu Opiekuńczego nad Zespołem Szkół Medycznych w Płocku.

2. W jubileuszowym roku XX-lecia istnienia Szkoły ufundować sztandar.

Do przekazania sztandaru Konferencja Samorządu Robotniczego upoważnia Dyrektora Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych mgr. STANISŁAWA LESNERA.

Uchwałę podpisali:
Przewodniczący Rady Robotniczej WACŁAW CZERWIŃSKI, Sekretarz Rady Robotniczej ZYGMUNT MICHNICKI”.

Po odczytaniu aktu, dyrektor mgr Stanisław Lesner wręczył wspólnie z 2 przedstawicielami Rady Robotniczej ufundowany sztandar dyrektorowi Zespołu Szkół Medycznych Janowi Przyszlakowi, mówiąc:

„W imieniu załogi Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych wręczam ten sztandar z największym przekonaniem, że z honorem i wysoko dzierżyć go będą wychowanki Waszej Uczelni, dla dobra służby, dla dobra społeczeństwa i ku chwale Ludowej Ojczyzny”.

Dyrektor Szkoły po przejęciu z rąk fundatora sztandaru sprezentował go zebranym, a na-

I Sekretarz KMiP i Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej Kazimierz Janiak dekoruje zasłużonych pracowników Zespołu Szkół Medycznych odznaczeniami państwowymi. Stoją od lewej Helena Kwiatkowska, Janina Śniegocka, Anna Zgorzelska, Jadwiga Pastygier.

stępnie przekazał pocztowi sztandarowemu, mówiąc:

„Przekazuję Wam ten sztandar — symbol uznania dla naszych osiągnięć w dwudziestoletniej pracy w socjalistycznej służbie zdrowia, w trosce o ludzkie zdrowie, w trosce o honor szkoły niech Wam ten sztandar przewodzi”.

Następnie nastąpił wzruszający moment ślubowania przedstawicielek młodzieży na sztandar. Ślubowanie odebrała ZOFIA RUTKOWSKA — Kierownik Wydziału.

Poważnie zabrzmiały wypowiedziane młodymi głosami słowa:

„*Ślubujemy Ci Ojczyzno na ten sztandar, symbol pracy dla ludzkiego zdrowia i dwudziestoletnich tradycji Szkoły.*

Ślubujemy wiernie stać na straży honoru Polski Ludowej. Pracować dla dobra Jej obywateli, ucząc się na wzorach postaci zasłużonych w pracy nad zdrowiem człowieka.

Ślubujemy godnie reprezentować honor Szkoły, służyć sprawie postępu i dobru ogólnoludzkemu. Sztandar ten będzie zawsze znakiem naszej wierności Ludowej Ojczyźnie, ideałom socjalizmu i humanitaryzmu.

Po ślubowaniu nastąpiła dekoracja sztandaru Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Woj. Warszawskiego” w uznaniu osiągnięć Szkoły. Aktu dekoracji dokonał Kazimierz Janiak — I Sekretarz KMiP PZPR i Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej.

Z okazji XX-lecia Szkoły oraz Dnia Nauczyciela liczne grono nauczycielek i pracowników otrzymało odznaczenia państwowe i nagrody, które wobec zebranych zostały przez Kazimierza Janiaka i Wacława Kliszczę uroczystie wręczone.

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI otrzymała współorganizatorka i pierwsza nauczycielka Szkoły HELENA KWIATKOWSKA.

MEDALE XXX-LECIA otrzymały:

JANINA ŚNIEGOCKA — pracująca od pierwszego dnia założenia szkoły, jako sekretarka, HELENA KWIATKOWSKA, ANNA ZGORZELSKA, JADWIGA PASTYGIER i ZOFIA RUTKOWSKA.

NAGRODY MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA II STOPNIA otrzymały:

HELENA KWIATKOWSKA i JADWIGA OSOWSKA.

NAGRODY MINISTRA OŚWIATY i WYCHOWANIA III STOPNIA — IRENA OBREBSKA.

NAGRODY KURATORA OKRĘGU SZKOLNEGO WARSZAWSKIEGO:

ANNA ZGORZELSKA, KRYSZYNA OLEDRZYŃSKA, MARIA CHYLIŃSKA-ŁĄTKA, ALEKSANDRA PISKUŁA i LUCYNA WASILEWSKA.

Po akcie odznaczeń i wręczenia nagród, miał miejsce trzeci element uroczystości — nadanie Szkole imienia.

Dyrektor Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej dr Wacław Kliszcz, odczytał akt nadania Szkole imienia: „Urząd Wojewódzki w Warszawie, Kuratorium Okręgu Szkolnego na podstawie § 11 Zarządzenia Ministra Oświaty z dnia 25 maja 1960 roku w sprawie nazw szkół ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i innych placówek oświatowo-wychowawczych niniejszym nadaje imię Profesora Dr. Marcina Kacprzaka i zatwierdza nazwę tutejszej szkoły w następującym brzmieniu: Medyczne Studium Zawodowe im. Prof. Dr. Marcina Kacprzaka w Płocku. Podpisał Czesław Dyja — Kurator Okręgu Szkolnego Warszawskiego”.

Po obwieszczeniu tego ważnego dla Szkoły faktu dr Wacław Kliszcz wygłosił przemówienie następującej treści:

„W imieniu Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej i I Sekretarza Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego PZPR — tow. Kazimierza Rokoszewskiego, w imieniu Wojewody Warszawskiego tow. Franciszka Teklińskiego pragnę złożyć serdeczne podziękowanie gronu pedagogicznemu za jego wielki wysiłek i wkład pracy w kształcenie tak bardzo potrzebnej w województwie warszawskim kadry medycznej.

Życzę Wam dużo sukcesów w Waszej pracy, zdrowia, powodzenia w życiu osobistym i rodzinnym.

Młodzieży życzę, aby dobrze się uczyła i dobrze wykonywała swoje obowiązki pielęgniarek, laborantek. Na Was i waszą pracę liczy społeczeństwo. Jesteście potrzebne cierpiącemu człowiekowi”.

Następnie głos zabrał I Sekretarz Komitetu Miasta i Powiatu PZPR i Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej — tow. KAZIMIERZ JANIĄK, zwracając się do uczestników uroczystości:

„Szanowni Zebrani, Droga Młodzieży!

Nasze miasto na przestrzeni dziesięciowiekowej historii było bardzo ważnym centrum oświatowym w tej części Mazowsza. Również i powojenne dzieje dobitnie wskazują na to, że rozwój oświaty w mieście należy do problemów najważniejszych i najistotniejszych. Płock bowiem jest miastem ludzi młodych. Można bez przesady powiedzieć, że co trzeci jego mieszkańiec dzisiaj się uczy. Mamy wiele placówek oświatowych o bogatych wiekowych bez mała tradycjach, ale wśród placówek młodszych jest wiele szkół zasłużonych, zasłużonych nie tylko dla naszego miasta, czy powiatu, ale również i dla całego Mazowsza. Do takich zasłużonych placówek należy Wasza Szkoła. Rola jej tym bardziej jest wielka, że kształci ona specjalistów, wykwalifikowane kadry, kadry tak bardzo potrzebne da rozwoju ochrony zdrowia w naszym mieście i w naszym województwie.

W ciągu tych dwudziestu lat opuściła mury tej szkoły znaczna ilość absolwentek, które dzisiaj spotkać można w ich wybranym i umiłowanym zawodzie, na różnych stanowiskach. Dwadzieścia lat istnienia Szkoły to okres długiej, mozolnej pracy, tymbardziej jeśli zważy się fakt, że szkoła bez przesady mówiąc, powstała w zasadzie z niczego. Tymbardziej jeszcze, jeśli uprzytomnimy sobie to, że szkoła do dzisiaj pracuje w trudnych warunkach. W takiej sytuacji na szczególne uznanie i wyróżnienie zasługuje trud pedagogów i nauczycieli tej szkoły.

Pragnę więc w dniu Jubileuszu tej znakomitej Uczelni, Wam Drodzy Pedagodzy przekazać w imieniu Egzekutywy Komitetu Miasta i Powiatu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Płocku, w imieniu Rady Narodowej oraz Prezydenta m. Płocka, wyrazy głębokiego szacunku i uznania za Waszą twórczą i konkretną, a jakże potrzebną pracę.

Pragnę również podziękować załodze i kolektywowi Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych, nie tylko za ujednolicenie sztandaru, ale i również i za to, że podjęliście cenną inicjatywę stałego patronatu, stałej współpracy, z tą właśnie szkołą.

Znając kolektyw i załogę tego przedsiębiorstwa jestem przekonany, że będzie ono dobrym patronem i mecenasem dla tej uczelni.

Jestem głęboko przeświadczony, że otrzymany dzisiaj ten piękny sztandar, Złota Odznaka za Zasługi dla Województwa Warszawskiego, wreszcie imię Marcina Kacprzaka, tego wielkiego naukowca, jednocześnie wielkiego Płoczanina, będą tymi zasadniczymi elementami, zasadniczymi bodźcami w osiąganiu jeszcze większych efektów w pracy w samej Szkole jak i po opuszczeniu jej murów.

Pragnę jeszcze raz wszystkim Wam Pedagodzy i Pracownicy tej szkoły złożyć gorące, z głębi serca płynące życzenia dalszego pomyślnego rozwoju Szkoły, sukcesów w pracy, szczęścia i zadowolenia w życiu osobistym. Władze miasta będą starały się tej przodującej placówce szkolnej wychodzić zawsze na przeciw, otaczając ją opieką i dbając o jej rozkwit. Wam Droga Młodzieży, życzę serdecznie pomyślnych wyników w nauce, a potem dobrego ułożenie sobie życia”.

Z kolei zabrała głos Przewodnicząca Zarządu Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego — JANINA STANOWSKA:

Szanowni Zebrani i Drogie Koleżanki!

W imieniu Zarządu Głównego Towarzystwa Pielęgniarskiego oraz w imieniu Centrum Doskonalenia Nauczycieli Średnich Szkół Medycznych pragnę Dyrekcji Szkoły, Gronu Pedagogicznemu oraz Wam Drogie Koleżanki Absolwentki tej szkoły i uczennice złożyć serdeczne gratulacje z powodu tak wielkiej uroczystości, którą przeżywacie i którą my Polskie Towarzystwo przeżywamy razem z Wami.

Fragment sali podczas jubileuszowych uroczystości Zespołu Szkół Medycznych

Drogie uczennice, Szkoła Wasza otrzymała dziś sztandar, odznaczona została Złotą Odznaką Województwa Warszawskiego, nadano jej imię prof. Marcina Kacprzaka, wielkiego człowieka, wspaniałego lekarza, a równocześnie wielkiego społecznika. Mam nadzieję, że będzie przewodził Wam w pracy, tutaj w szkole, przede wszystkim w pracy społecznej, a po tym, kiedy opuścicie mury tej szkoły, będziecie ucieleślały w życie jego idee. Szkoła Płocka wypuściła już wiele absolwentek, które zajmują kierownicze stanowiska. Wśród nich jest wiele działaczek naszego Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego. Mam nadzieję, że Wy opuszczając tę Szkołę, zasilicie nasze szeregi i będziecie razem pracowały z nami nie tylko zawodowo, ale i społecznie.

W dniu Waszego wielkiego święta jeszcze raz składam wszystkim Koleżankom, a zwłaszcza odznaczonym i nagrodzonym oraz Wam drogie uczennice, serdeczne życzenia”.

Z kolei pracownik naukowy Wydziału Pielęgniarstwa Akademii Medycznej w Lublinie mgr IZABELA GÓRAJEK wygłosiła odczyt n. t. „Rola pielęgniarki i średniego personelu medycznego w socjalistycznej służbie zdrowia”.

Prelegentka wskazała na ogromne przemiany jakie w okresie trzydziestu lat dokonały się w Polsce. Objęły one również służbę zdrowia. Liczba pielęgniarek dyplomowanych przekroczyła już dzisiaj 100.000. Rocznie szkoły medyczne opuszcza przeszło 5000 absolwentek. Obecnie pielęgniarki mają możliwości uzyskiwania stopni naukowych na Wydziałach Pielęgniarskich Lubelskiej i Śląskiej Akademii Medycznych.

Ogromny postęp techniczny, obejmujący dzisiejszą służbę zdrowia, spowodował wzrost spec-

jalistycznego zatrudnienia. Nowoczesne metody leczenia, diagnozowania i pielęgnacji wymagają zespołowej pracy i współpracy: chemików, fizyków, elektroników. Przy łóżku chorego obok lekarza i pielęgniarki stanowiących trzon zespołu lekarskiego spotykają się psychologdy, socjologdy, pedagogdy.

Rola pielęgniarki podlega permanentnym zmianom. Dziś już rola ta nie polega na ścisłym wykonywaniu poleceń ale na samodzielnych decyzjach, wskazaniach, wyjaśnieniach udzielanych pacjentowi, uczenia go i wychowywania. Zmniejsza się liczba czynności fizycznych i manualnych, zwiększa natomiast konieczność rekompensowania i wyrównywania przez pielęgniarkę braków, wynikających z najczęstszego patrzenia przez lekarzy na pacjenta przez przyrządy aparatury, jaką dysponują, licząc go najczęściej jako przypadek.

Pielęgniarka spełnia dużą rolę w opiece nad chorym, w okresie rehabilitacji i w szeroko zakrojonej profilaktyce. Ciekawy referat, mgr Izabela Górajek zakończyła stwierdzeniem: „Od pracy pielęgniarek, od zrozumienia roli jaką muszą spełniać, zależy w dużej mierze szacunek i troska polskiego społeczeństwa”.

Odśpiewanie Hymnu Pielęgniarskiego zakończyło pierwszą część uroczystości.

Program artystyczny wykonany przez czołowych artystów scen warszawskich, prowadzony z dużym wdziękiem przez JERZEGO KAROLUSA, zamknął tę część obchodów, których miejscem była sala Teatru Płockiego.

III

Druga część uroczystości odbyła się w gmachu Liceum im. Władysława Jagiełły. W specjalnie ze smakiem udekorowanej sali usta-

wił się poczet sztandarowy, goście, delegacje młodzieży Zespołu Szkół Medycznych i Liceum im. Wł. Jagiełły. Uroczystość otworzył Dyrektor Szkoły Jan Przyszlak, po czym mgr Wanda Sokołowska — zastępca dyrektora szkoły odczytała umieszczone w Księdze Pamiątkowej teksty związane z faktami, jakie przeżyła młodzież, nauczyciele i społeczeństwo parę godzin wcześniej.

Księgę otwiera tekst, treści następującej:

„W jubileuszowym roku XXX-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w XX rocznicę powstania w województwie warszawskim Szkoły Medycznej w Płocku, Rada Pedagogiczna dla upamiętnienia ważnych w życiu Szkoły zdarzeń postanowiła założyć niniejszą księgę”.
Płock dnia 26 października 1974 roku.

Pod tekstem stanowiącym fakt ufundowania i przekazania sztandaru podpisy złożyli przedstawiciele Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych z dyrektorem Stanisławem Lesnerem na czele i przedstawiciele szkoły.

Przed wpisami zaproszonych gości głos zabrała przedstawicielka młodzieży Liceum im. Władysława Jagiełły mówiąc: „W imieniu Liceum Ogólnokształcącego im. Wł. Jagiełły składamy serdeczne gratulacje Dyrekcji, Radzie Pedagogicznej i Koleżankom Zespołu Szkół Medycznych z okazji XX-lecia powstania Szkoły, otrzymania sztandaru, odznaczenia Złotą Odznaką za Zasługi dla Województwa Warszawskiego i nadania Szkole imienia Marcina Kacprzaka. Życzymy Gronu Pedagogicznemu osiągnięcia dalszych owocnych wysiłków w kształceniu młodej kadry pielęgniarskiej, a uczniom dobrych wyników w nauce. Patronem Waszej Szkoły od dziś jest Marcin Kacprzak, długoletni Rektor Akademii Medycznej w Warszawie. Dumni jesteśmy z tego, że maturę otrzymał w Jagiellonce. Pragniemy, by imię znakomitego uczonego bliskie naszemu Liceum i od dziś bliskie Waszej Szkole, jeszcze bardziej zacieśniło wzajemne uczniowskie więzy”.

Następnie podpisy w księdze złożyli: EUGENIUSZ WÓJCIK — przedstawiciel KC PZPR, KRZYSZTOF CZAPLIŃSKI — sekretarz KM i PZPR, ALEKSANDER CHEŁSTOWSKI — Wiceprezydent m. Płocka i WACŁAW KLISZCZ — dyrektor Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego.

Z tej okazji wygłosili przemówienia: przedstawiciel KC PZPR — Eugeniusz Wójcik i Wiceprezydent m. Płocka — Aleksander Chelstowski, których treść przytaczamy.

EUGENIUSZ WÓJCIK zwrócił się w te słowa do zebranych:

„Szanowny Towarzyszu Dyrektorze!
Szanowni Towarzysze!

Pragnąłbym przede wszystkim serdecznie podziękować za zaproszenie naszego Wydziału na dzisiejsze uroczystości. Z upoważnienia Kierownictwa Wydziału Administracyjnego Komitetu Centralnego naszej Partii chciałbym

przekazać najserdeczniejsze życzenia i gratulacje oraz osobiście życzyć wszystkiego najlepszego, samych dobrych wyników w dalszej Waszej pracy.

Dwadzieścia lat działalności tej placówki odegrało poważną rolę w zakresie zwiększenia ilości kwalifikowanych kadr medycznych. Jest to szczególnie istotne obecnie, gdy wysiłki naszej Partii i zadania stojące przed służbą zdrowia zasadniczo się zmieniły po decyzjach VI Zjazdu PZPR. Osiągnięcia Szkoły Medycznej w Płocku w zakresie kształcenia kadr są bardzo poważnym czynnikiem rzutującym na sprawy lecznictwa nie tylko samego Płocka, województwa warszawskiego ale i kraju. Z dumą stwierdzić można, że praca absolwentek tej szkoły jest wysoko oceniana. Jest to ogromna zasługa Was wszystkich Towarzysze, całego grona nauczycieli i wychowawców, dyrekcji, organizacji partyjnej i organizacji młodzieżowych, którzy w dość trudnych warunkach i z uporem ale zawsze z dokładnością, precyzją i odpowiedzialnością partyjną i obywatelską, realizowaliście program zakreślony przez władze, wykonywaliście z pełną ofiarnością zadania stawiane przez społeczeństwo.

Korzystając z okazji, pragnę zaznaczyć, że ilość dobrych kadr i pokrycie nimi stale zwiększających się zadań jest zagadnieniem pierwszorzędnej wagi. Program naszej Partii zakłada na bieżącą pięcioletkę wybudowanie obiektów służby zdrowia o ilości 15.000 łóżek. W przyszłym roku w naszej Ojczyźnie będzie się budowało ponad 61 szpitali i innych zespołów leczniczych. Plan na następne pięć lat przewiduje oddanie społeczeństwu 40—45 tysięcy łóżek tylko w szpitalach ogólnych i klinicznych. Zadanie wielkie. Świadczy o wielkiej wadze, jaką nasza Partia przywiązuje do spraw zdrowia, do kształcenia kadr tak potrzebnych w stale nowobudowanych obiektach. Jeszcze raz chciałbym życzyć Wam, Towarzyszu Dyrektorze, całemu gronu nauczycieli i wychowawców, wszystkim absolwentkom i uczniom tej szkoły, aby mając w pamięci dzisiejszą piękną uroczystość i wysoko ocenę pracy wyrażoną przez władze partyjne i administracyjne, z dumą i wielkim oddaniem nadal służyli pięknej Ziemi Płockiej, ludziom naszej socjalistycznej Ojczyzny”.

Z kolei przemówił wiceprezydent m. Płocka — ALEKSANDER CHEŁSTOWSKI:

„Szanowny Obywatelu Dyrektorze!
Szanowna Rado Pedagogiczna!
Drogie Uczennice!

Dziś obchodzicie wielkie święto XX-lecia istnienia Waszej Szkoły. Nadano Waszej Szkole imię Marcina Kacprzaka, Wielkiego Płocczanina, a Wojewódzka Rada Narodowa odznaczyła Waszą placówkę Złotą Odznaką.

Są to wydarzenia ważne nie tylko dla Was, ale dla całej płockiej Służby Zdrowia, dla całego społeczeństwa płockiego. W tym miejscu pozwolę sobie na osobistą dygresję. Dwadzieś-

cia lat temu byłem uczniem Liceum im. Władysława Jagiełły i pamiętam trudne początki powstawania Szkoły Medycznej, pamiętam głębokie zaangażowanie dyrekcji, kadry nauczycielskiej oraz chęci młodzieży, młodych dziewcząt do nauki, które zdecydowały się zdobywać zawód pielęgniarki. Dziś po dwudziestu latach wiele roczników pielęgniarek pracuje w płockich placówkach służby zdrowia dla dobra nas wszystkich, wcielając w życie piękne i mądre słowa hymnu pielęgniarskiego, mówiącego o poświęceniu się dla zdrowia i dla życia ludzi. Życzę Dyrekcji Szkoły, jej nauczycielom i Wam drogie uczennice dalszych lat pomyślności”.

Po przemówieniu Wiceprezydenta wpisu do Księgi Pamiątkowej dokonali:

JADWIGA BARANOWSKA — wizytator szkół medycznych woj. warszawskiego, JANI-NA STANOWSKA — przewodnicząca Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego, przedstawiciele płockiej i gostynińskiej służby zdrowia, dyrektorzy płockich szkół ogól-

nokształcących i zawodowych, przedstawicielka Akademii Medycznej w Lublinie, przedstawiciele Liceum im. Wł. Jagiełły, nauczyciele Zespołu Szkół Medycznych w Płocku, Komitetu Rodzicielskiego Liceum Medycznego oraz liczni goście. Dyrektor Szkoły w towarzystwie mgr Wandy Sokołowskiej wręczył gościom specjalnie wybity medal pamiątkowy oraz wydawnictwo traktujące o dziejach szkoły.

Odprowadzenie sztandaru zakończyło tę bogatą w treści, skromną w rozmiarach, a pełną dystynkcji i elegancji uroczystość. Odbiła się ona rozległym echem w prasie lokalnej i krajowej. Dużo stosunkowo czasu poświęciła obchodowi XX-lecia Telewizja Polska.

Ocena wysiłku, roli i znaczenia Szkoły Medycznej ukazanych w czasie uroczystości w oparciu o materiały, sondaże, opinie, była jednoznaczna:

SZKOŁA MEDYCZNA W PŁOCKU DOBRZE ZASŁUŻYŁA SIĘ MIASTU, WOJEWÓDZTWU I KRAJOWI.

CZAS ODNOWIĆ

prenumeratę „NOTATEK PŁOCKICH”

na rok 1975